

14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2018

† ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς
συνόδου (787)». Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ
ποιητοῦ (†787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου
Μηθύμνης.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν θ'.

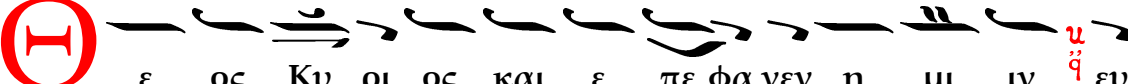

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

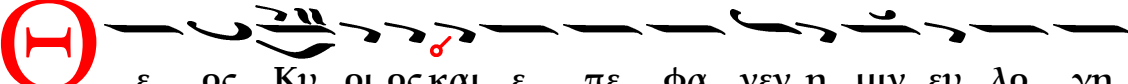
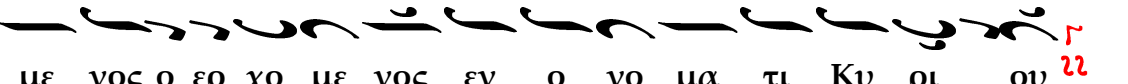

Ἦχος Γα ϕ

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν

λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

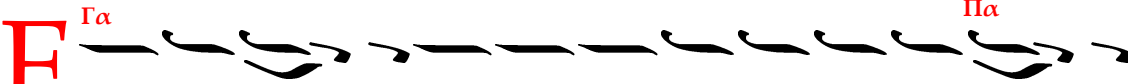

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ε
υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι ασθωτα

ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

Πα
 νι αυ του υ̇ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω το ον
Γα
 θα α να α τον π̇ πρω το το κοσ των νε κρων ε γε νε το υ̇ εκ
 κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας υ̇ και πα ρε σχε τω
 κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος ρ̇

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος π̇ Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε ος
 η η μων ρ̇ ο φω στη ρας ε πι γης τας πα τε ρας η μων
 θε με λι ι ω ω σας ρ̇ και δι αυ των προς την α λη
 θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη γη σας Δ̇ πο λυ ευ σπλα γ
ρ̇
 χνε ε δο ξα α σοι ρ̇

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Πα ρ θε νου και σταυ ρω σιν
 υ πο μει να ας α γα α θε ρ̇ ο θα να τω τον θα να
 τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης
 ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ρ̇ δει ξον την φι λαν θρω
 πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το

ο κον πρε σβευ ουσαν υ περ η μων και σω ωσον Σω τηρ η
μων λαον α πε γνω σμε ε νο ο ο ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

Χρι στος εκ νεκρων ε γη γερ ται η α παρ χη των κε
κοι μη με ενων ο πρω το τοκος της κτι σε ως και δη
μι ουρ γος παν των των γε γο νο των την κα τα φθα
ρεισαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε αυ τω ω α νε και
νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ευ εις ο γαρ των ο
λων Δε σπο της το κρατος σου κα τε ε λυ υ σε

Δόξα...

Σαρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε το
πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου και τον
αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας της αρ χαι ασκα τα
ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ πε ρα σπι στης

της ζωης ημων Κυυρι εδοοξαα σοι

Και νυν. Θεοτοκίον.

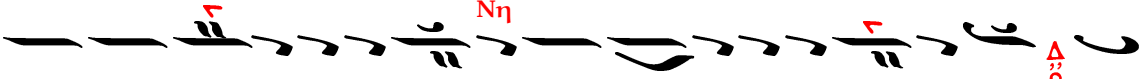
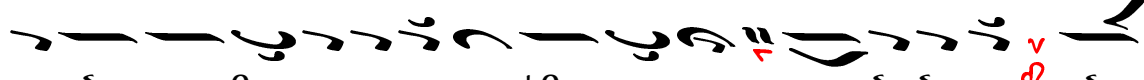
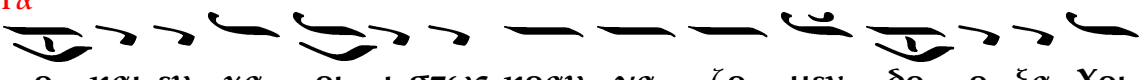

Σε την μεσιτευσαν την σωτηριαν του γε εν
νους ημων ανυμνουμεν Θεοτοοκε Παρθε εν
τη σαρκι γαρ τη εκ σου προσληφθειση ο υιος σου και Θε
ος ημων το διασταυρου καταδεξαα μενος πααθος
ελυτρωσατο ημας εκ φθορας ως φιλααν
θρωπος

Μετα την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

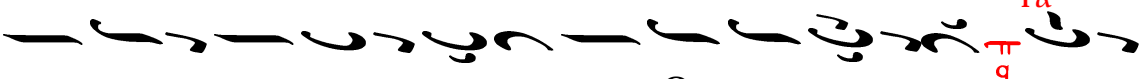

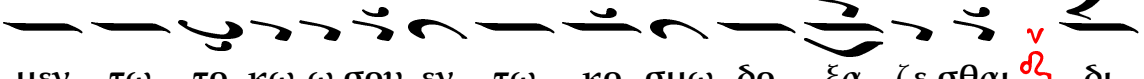
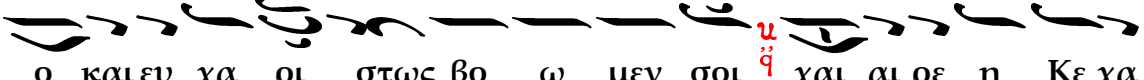

Το αναλωτοον της Θεοοτητος και το
εκουσιοον παθος σου Κυυρι εεις εαυτον
καταπλαγεις ο Αδης επωδυρεε το τρεμωτην του σωμα
τος μηφθαρεισανυποοστασιν βλεπω τον αοραα
τον μυστικως πολεμουντα με διο και ους κατεχω
κραυγαζουσι δοξα Χριστητη ανασταασει σου

Δόξα...

Το ακαταληπτοον της σταυρωωωσε
ως και ανερμηνευτοον της εγεερσεως Θεο

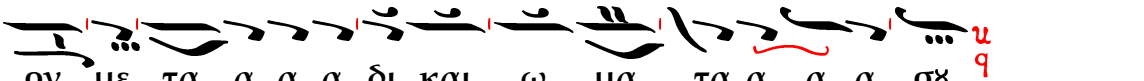

 λο γου μεν οι πι στοι α πορρητον μυ υ στη ρι ι ον ^{Γα}ση με

 ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε σκυ υ λευ ται ^{Νη} ^Δγε

 νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρσι α αν εν δε δυ ται ^{Νη} ^Δδι

^{Γα}ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα ζο μεν δο ο ξα Χρι

 στε τη α να στα α σει ει σου ^Γ ²²

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα}**Τ**
 ον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^{Νη} ^{Γα} ^Δτον

 ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Νη} ^{Πα} ^Δεν τη γα

 στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω ρ ^{Γα} ^Π ⁹μι αν

 και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει αν ^{Νη} ^Δ ^Δεγ νω

 μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα ζε σθαι ^{Νη} ^Δ ^Ν ⁹δι

^{Γα}ο και ευ χα ρι ι στως βο ω μεν σοι ^{Νη} ⁹ ⁹χαι αι ρη η Κε χα

 ρι τω με νη ^Γ ²²

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ^λπ̣ ⁹ Κε ρ

^Ε**Ε**
 υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{Νη} ²² ⁹δι δα ξο ο ο

 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ ^{Νη} ⁹

Των αγγελων οδηγηημος²² καταπληγη ο
ρωων σε²² εν νεε κροιοις λογισθεεεεντα⁹
τθανατδεσωωωτερ²²τηνισχυνκαθελοο
οντα²²καισυνεεαυτωωτοονΑδαμειγει
ρα⁶ντα⁹καιεξαδπανταςελευθερωω
σαντα⁹

Ευλογητοςειει Κυριε²²διδαξοοο
ονμετααααδικαιωματααασ⁹

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι²²ωωμαα
θητριαικιρναααατε⁹οαστραπωνεν
τωταφωΑαγγελος²²προσεφθεεγγεετοταιςμυ
ροφοοοοροις⁹ιδετεευμειςτοντααφον
καιησθητε⁹οσωτηργαοεξανεεε
στητμνηηματος⁹

Ευλογητοςειει Κυριε²²διδαξοοο
ονμετααααδικαιωματααασ⁹

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον²²
προστο μνη η μα α σα θρη νο λο γα γ α α σαι⁹ αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²
θη να ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε
τε⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα
τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων
ελ θα γ α α σαι²² προς το μνη η μα σα Σω ω ω ω
τερ⁹ ε νη χαν το αγ γε ε ε λθ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ε να²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα
λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε
στη τα μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8 Γι
ο ο ο ον τε²² και αιτωω Α α γι ον Πνεε ε ευ μα
²⁹την Α γι αντρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι
ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρααζον τες το
Α α γι ος Α γι ος²⁹ Α γι ος ει Κυ
υ ρι ε²⁹

Και νυ υ υν και α ει και εις τ8ς αι ω ω ω
ω να ας τωωναι ω ω νων α μην²⁹

Ζω ο δο τηντε κ8 8 8 σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε
²⁹χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε
ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς
ταν την δε²⁹ ο εκ σ8 σαρκω θει εις Θε ος και
α αν θρω πος²⁹

Αλλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι α²² Α λλη λ8
ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος²⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη λθ
 ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοιώτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ Βα
 βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ
 κυ σον Λο γε

E ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
 θε οισ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει ζω
 ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

αμην ^π₉

A γι ω Πνευ μα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως Πα
τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^π₉ εν ω τα
παν τα ζη και κι νει ται ^ρ₂₂

Ἀντίφωνον Β'

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α ρε
των μα την κο πι ω μεν ^π₉ την δε ψυ χην σκε πον τος
ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι ιν ^ρ₂₂

T ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι η
τως σοι τω Χρι στω ^υ₉ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε ει σι ^ρ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων

αμην ^π₉

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα α γι
ο ο της σο φι α ^π₉ ου σι οι πα σαν γαρ κτι ι ι
σιν ^π₉ αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα τρι
τε και λο γω ^ρ₂₂

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται ^π₉ των εν το λων φα γον ται ζω η
ραν γαρ πα γκαρ πι αν ^Γ₂₂

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρχα ^π₉ τα εκ γο να φε ρον τα κλα
δουσα γα θο ερ γι ας ^Γ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^υ₉ και νυν και α ει και εις τους αι ωνας των αι ωνων
α μην ^π₉

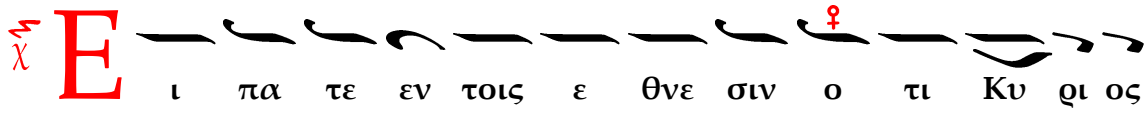
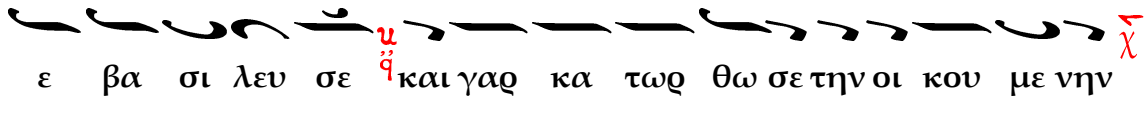
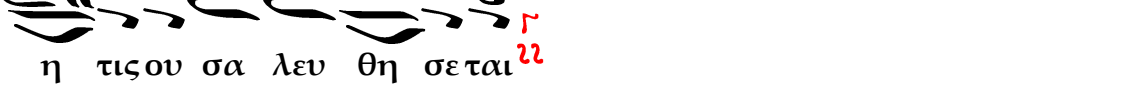
Α γι ω Πνευμα τι ο πας πλου τος της δο ξης ^υ₉
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει ^π₉ συν Πα
τρι γαρ α νυ μνει ται και τω Λο γω ^Γ₂₂

Τὸ Προκείμενον.

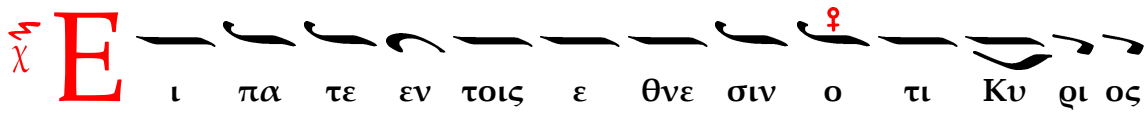
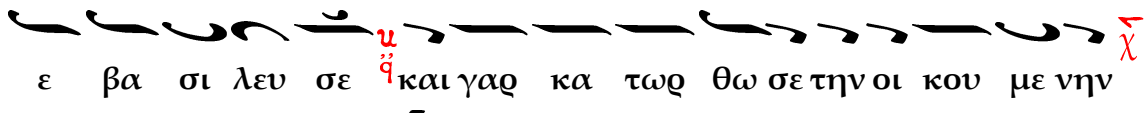
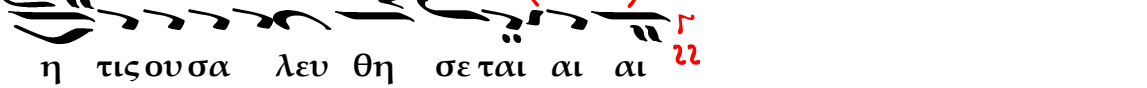
Ε ^χ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος
ε βα σι λευ σε ^υ₉ και γαρ κα τωρ θω σε τη νοι κου με νη ^χ
η τισου σα λευ θη σε ται ^Γ₂₂

Στίχος α'. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα

ή γῆ.

 Εἰ πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος

 ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε τηνοι κου με νην

 η τισου σα λευ θη σε ται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

 Εἰ πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος

 ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε τηνοι κου με νην

 η τισου σα λευ θη σε ται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

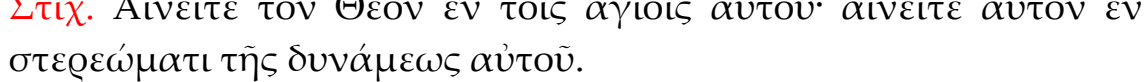
Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

 Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

 Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

 Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι

 ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

χ Δ

Ελε η μου ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σασ μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δα γα αρ α λη η η η θει
αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι
τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας
σ ε δη λω ω ω ω σα α α α α ας μοι οι οι

Ὁ α' χορός.

E ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο μαι
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σο μαι

A κου τι εις μοι α γα λ λι α σιν και ευ φρο συ
νη να γα λ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

A πο ζρε ψον το προ σω πον σα α πο των α μα ρ
τι ων μη και πα σασ τασ α νο μι ας μη ε ξα λει ψον

Καρδιανκαθάρανκτισονενεμοιοθεος

καιπνευμαευθεςεγκαινισονεντοιςεγκατοιςμυ

Μηαπορριψηςμεαποτπροσωπσςκαιτο

πνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπεμυ

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτηριου

σςκαιπνευματιηγεμονικωστηριζονμε

Διδαξωανομουςταςοδςσςκαιασεβεις

επισεεπιστρεψσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης

σωτηριιαςμυαγαλλιασεταιηγλωσσαμυτηνδι

καιοσυνηνσς

Κυριεταχειλημουανοιξειςκαιτοστο

μαμυαναγγελειτηναινεσινσς

Οτιειηθελησαςθυσιανεδωκανο

λοκωντωματαουκευδοκησεις

Ηυσιατωθεωπνευμασυντετριμενον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος Δ ουκ ε ξουδε νω σει ε

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ σα

λημ Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα

να φο ραν και ο λο και τω μα τα ε

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σθ

μο οσ χθς Δ και ε λε ησον με ο Θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι z'

Ταισ των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην z' Ταισ της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε η μον Δ

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μ8

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φ8κα θως προ
ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και
με γα ε λε ο ο ος

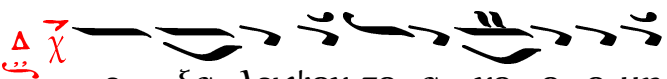
Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων προ ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα
α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε μω ω
ων ε ε γ κλη μα α α των

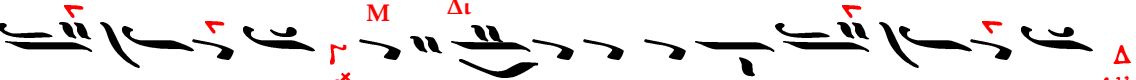

K αι νυν και α α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κ8 προ ε σβει ει ει
αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα α α λει
ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε μω ω ων ε ε γ κλη
μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο μη

μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα α

α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει πεν

ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι ον ζω ω ην

και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Πατέρων.

Ὡιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβῶν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντα συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως

τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἦμῶ μακάρων συνδρομὴν τὴν ἐβδόμην.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦμνολογῆσαι τὴν ἐβδόμην ἄθροισιν, ἐφιεμένῳ μοι νῦν, τὴν τῶν ἑπτὰ δίδου, χαρισμάτων σύνοδον, τοῦ Παρακλήτου Κύριε, τὴν σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοπυρσεύτως, καὶ βλάσφημον, πᾶσαν γλωσσαλγίαν σιγάσασαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μείζων ἀρχῆθεν ἀριθμῶν ὁ ἔβδομος· δημιουργίας καὶ γὰρ, τῆς τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν, ἢ παντελῆς κατάπαυσις, εἰς ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ νῦν πασῶν τῶν αἰρέσεων, λῆξις εἰς ἰσάριθμον Σύνοδον.

Δόξα.

Νενικηκῶς τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρῖν, ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἴθυνε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων· καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατήσχυνε, τοὺς Εἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς οἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς, Παρθενικὴν μήτραν, ἀνωδίνως τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον· προσκυνοῦμέν τε τούτου, στηλογραφοῦντες τὴν μὀρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

Ὡιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὄν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς

θαλάσσης Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Καὶ τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ σαλευθῆναι τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀρράγαγῃ Ἐκκλησίαν, ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτήν, παρασαλεῦσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιχρίστου μοίρας, τῶν εὐσεβῶν παρεσάλευσαν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθαίρει θολερόρους, καὶ βορβορώδεις χειμάρρους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, καὶ διψῶντα τὸν λαόν, τὸν τοῦ Χριστοῦ κορέννυσι, τῶν διδαχῶν τοῖς ρείθροις, ὁ τῶν Πατέρων κατάλογος.

Δόξα.

Κατὰ τῶν ὄντως μισητῶν, χριστιανοκατηγόρων, συνδρομῇ τῶν φιλοχρίστων ἐβδόμη, ἐν τῇ πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν, ἧς βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄπας ἀπέστω δυσσεβῆς, ὁ τὴν εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου καὶ ταύτην, μὴ κηρύττων τὸν Χριστόν, θεανδρικῶς κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαϊόμενος ἄπαστα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορευεῖ, καὶ χαίρει Εὐὰ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως,* τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν

ὁμοφρόνως ὑμνεῖωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει,* τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου. Τῶν πατέρων.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν βλασφημῶν γλωσσάλων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομητορ ἀγνή· ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων εἰς σέ, καὶ μὴ προσκυνούντων σε· θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἱρέσεων πάσας· γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομήτωρ ὑπάρχεις, πρεσβείαις σου Ὁρθοδόξων, τὸ σύστημα σώζουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Θέλων ὁ πανοικτίμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν αἰεὶ, πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσμιον ἀνατυποῦσθαι μορφήν· ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν ὁρῶντες, πιστεύωμεν, ἅπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν, γνωρίζοντες σαφῶς τὴν προᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν· καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην στεφάνους παρεχόμενον, τοῖς Ἁγίοις ἀθληταῖς τε καὶ μάρτυσι, δι' ὧν ἄρτι

τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ἸΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου.

Στίχ. Τὸν Ναζάριον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Θεῷ προσῆξε Ναζαρηνῶ τὸ ξίφος.
Σὺν τρισὶ Ναζάριος τμήθη δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ, Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, τοῦ Ἁγιοπολίτου.

Στίχ. Ἀπῆλθε Κοσμᾶς ἔνθα πᾶσα τερπνότης,
Μέλη λιπῶν τέρποντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Σιλβανοῦ.

Στίχ. Μετῆλθεν αὐχὴν Σιλβανοῦ τομὸν ξίφος.
Κάντεῦθεν ὠφθη Σιλβανὸς τομεὺς πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀυσελάμου.

Στίχ. Τὸ πῦρ ὑπελθὼν ἐνθέῳ ζήλῳ Πέτρος,
Τὸ τῆς πλάνης πῦρ σβεννύει τῆς δυσθέου.

Οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, οἱ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἦνεγκε διπλῆ μαρτύρων εἰκᾶς ξίφος
Αἴγυπτος, οὓς ἤνεγκε καὶ Παλαιστίνη.

Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς νέας.

Στίχ. Παρασκευὴν ὡς σκεῦος ἐκλελεγμένον,
Χριστὸς τίθησιν ἐν ταμείῳ τοῦ πόλου.

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου τοῦ Ἀγαλλιανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἀγίων, Ἰγνάτιε, ζηλώσας βίον,
Ἀγίων ἰσότιμος ἐνδίκως ὠφθης.
Ἐπαινον ἄδω ἱερῷ Ἰγνατίῳ,
ἄνθ' ὧν ἐς αἰεὶ τοῖς ἅπασιν ἀρήγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὀσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου, τοῦ ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις διαλάμψαντος ἐν Χίῳ.

Στίχ. Ὡς ἄλλος υψίκομος φοῖνιξ ἐν Χίῳ,
ἦνθησεν ἄρτι Παχώμιος ὁ νέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς παραδόξου σωτηρίας τὴν ὁποίαν ἐτέλεσε ἐν τῇ Νήσῳ τῆς Χίου, ἡ Ἁγία καὶ ἔνδοξος Ὀσιομάρτυς Παρασκευὴ χαλινώσασα τὴν ὄρμην τῆς θαλάσσης, καὶ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτὴν ἀποστρέψασα, ἥτις ὡς ἐφάνη ὠρμησεν ὑπὸ θεϊκῆς ὀργῆς, διὰ τὴν καταποντίσιν τὴν χώραν ὅλην.

Στίχ. Παρασκευὴ μέγιστον ἔδειξε θαῦμα,

σώσασα Χίον ἀπὸ ὀρμῆς θαλάσσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος τοῦ θαυματουργοῦ, ὅστις καὶ μιᾶς τινος Ἐκκλησίας τῶν κατὰ Κύπρον κειμένων Ἐπίσκοπος ἐχρημάτισε.

Στίχ. Σπένδεις Θεῶ, Θεράπον, θερμῶ τῷ πόθῳ,
Θερμοὺς σταλαγμοὺς αἱμάτων ἀυχένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Νικολάου τοῦ ἀπλοῦ, Δουκὸς Τζερνηγοβίας τοῦ ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀγάπη Χριστοῦ προκρίνας τὴν σισύραν,
Νικόλαος ἀφείλετο ἀλουργίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερβασίου τοῦ Καρακαλληνοῦ, τοῦ ἐκ Γοματίου, καὶ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Στίχ. Γέρας ἐδείχθης τῆς Μονῆς Καρακάλλου,
Γερβάσιε, σαλοῦ ὑπενδὺς μωριάν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ματθαίου τοῦ Ἀκτήμονος, τοῦ ἐν Σινᾷ διαλάμψαντος, ἐκ Σικυῶνος δὲ καταγομένου, ἥτοι ἐκ τῆς κώμης τῆς νῦν ἐπιλεγομένης Βασιλικὸν Κορινθίας.

Στίχ. Μύρω τιμαλφεῖ, Ματθαῖε, ἀκτησίας,
Μέτοχος ὤφθης τῆς Μωσέως εὐκλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ἀφρικῇ διαλαμψάντων Ἁγίων.

Στίχ. Ἀφρικὴν ἠλλοιώσατε ὑμῶν πόνοις,
Ἀπόστολοι, Ὅσιοι καὶ Ἀθλοφόροι.
Ἀφρικὴν ἠγίασε χορὸς Ἁγίων
Ἦν καὶ περισκέπει ἀκλινῶς ὑψόθεν.

Τῇ δευτέρᾳ ὡσαύτως Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, Πανήγυρις ἐξαίρετος ἐν Ναυπάκτῳ τελεῖται εἰς εὐγνώμονα τιμὴν τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, Θεοτόκου Μαρίας, τῆς ἐπιλεγομένης Ναυπακτιωτίσσης, ὡς προξενησάσης μεγίστην σωτηρίαν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ τῷ Γένει τῶν Χριστιανῶν, ἐν ἔτει ,αφοα´ (1571).

Στίχ. Ναυπακτίων παῖδες τῆς Ἀγνῆς εἰκόνι,
Προστρέχοντες πόνων λυτροῦνται παντοίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην Ὀκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ μακαρίων τριακοσίων καὶ πενήκοντα Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀμαθῶς καὶ ἀπερισκέπτως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτὰς

καὶ ἁγίας εἰκόνας διαβαλόντων καὶ καθαιρεσάντων, οἵτινες Πατέρες τὴν Ἑβδόμην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον συνεκρότησαν.

Στίχ. Ὑπέρμαχοι σοί, τοῖς λόγων ὄπλοις, Λόγε, Ἐχθροὺς τροποῦνται τῶν σεβαστῶν εἰκόνων.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάραξενος τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος^{7x} και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
τρι^{7x} και ο φθη σο μαι^Δ φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων⁹ και
α σω γη θεο μενος ταυ της τα θαυ μα τα^{7x}

ὠδὴ γ'

T^{B8} ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε^Δ
η ζω σα και αφ θονος πη γη^Δ θι ασον συ γκρο τη σαν
τας^{7x} πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον⁹ και εν τη θει α
δο ξη σ8^Δ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον^{7x}

ὠδὴ δ'

T^{B8} ην α νε ξι χνι ασον θει αν β8 λην^{7x} της εκ
της Παρ θε ε ν8 8 σα ρ κω σε ως^{7x} σ8 τ8 υ ψι στ8⁹

ο ο προ φητης Αβ βα κωμ κα τα νο ων ε κραυγα α
 ζε δο ξατηδυ να μεισθ Κυ ρι ε

ᾠδὴ ε'

ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α δο
 ξη σθ συ υ γααρ α πει ρο γαμε Παρ θε ε νε ε
 εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των Θε ον
 και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι τοι οις υ
 μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς σα

ᾠδὴ ς'

ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ την
 οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
 ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
 ον δο ξα ζοντες

ᾠδὴ ζ'

υκ ε λα α τρεευσαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο
 νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει
 λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψα λλον Υ

Πα
 περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
 ος ευ λογη το ος ει
 ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
 με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε νος την οι
 κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λς σαν
 τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παν τας τς αι ω ω να α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και η
 γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε ω ω
 τω ω σω τη ρι μς

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγαλυνομεν

Οτι ε πεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της

δουλης αυτης ιδου γαρ απο τρυφης καρι

ς σι με πασαι αι γενεαι

την τιμιωτεραν των χειρουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο

ρως Θεον λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον

σε ε μεγαλυνομεν

Οτι ε ποιησε μοι μεγαλεια οδυνα

τος και αγιον το ονομα αυτης και το ελε

ος αυτης εις γενεαν και γενεαν αν τοις φοβη

μενοις αυτων

την τιμιωτεραν των χειρουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο

ρως Θεον λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον

σε ε μεγαλυνομεν

Εποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς δι
ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι α καρ
δι ασ αυ των

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Κα θει λε δυ να στα σα πο θρων και υ υ ψω σε
τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ων και
πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη σθη
ναι ε λε ς κα θως ε λα λη σε προς τς πα τε ρας

η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ τσ ε

ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

ὠδή θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α

δε χσ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων

νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα θαν μα

σι α της Θε ο μη η το ο ρος και βο α α α

α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α

γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δῖς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ σκυ νει
 τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ

ό β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Αναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ΄.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηρικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Καὶ τοῦ Μηναιίου. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Πατέρες οὐρανόφρονες, οἱ Συνόδω ἐβδόμη, συναθροισθέντες δέησιν, ἐκτενῆ τῇ Τριάδι, προσάξατε τοῦ ῥυσθῆναι, ἐκ πάσης αἰρέσεως, καὶ κρίσεως αἰωνίου, βασιλείας τε τυχεῖν, οὐρανῶν τοὺς τὴν ὑμῶν, σύναξιν θείαν ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πρεσβείαις ὑπεράγαθε, Κύριε τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν ἐν ἑπτὰ Συνόδοις, ἀθροισθέντων Πατέρων, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, καὶ τὴν πίστιν κράτυνον· καὶ οὐρανῶν Βασιλείας, δεῖξον πάντας κοινωνούς, ὅταν ἔλθῃς ἐπὶ γῆς, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν κτίσιν.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τοον Κυ
 υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ υ ρι
 ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε
 αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις σοι πρε πει υ

μνοος τω ω Θε ε ω

A Γα ι νει τε α αυ το ον πα α αντεςοι Πα Αγγε ε λοι οι οι

α α α αυ τουου αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α

σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

μνοος τω ω Θε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δο ξα αυ τη εσται

πα σιτοις ο ο σι οις αυ τσ

Δ ευ τε παντα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη ρι

ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο εν

αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων ε

τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα συμ

παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου αυτου· αινειτε αυτον εν

στε ρε ω μα τι της δυ να μεωσ αυ τσ

Δ ι η γη σαν το παντα τα θαυ μα σι α οι φυ λα

κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μαται ο

τη τος πληρωσανδωρωντην δεξιαν αυτων κρυπτειν ε
νομιζον την αναστασιν σου ην ο κοσμος δο
ξα α αζειε λεησονη μας

Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου· αινειτε αυτον
κα

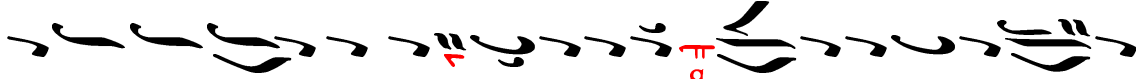
τα το πληθοςτηςμεγαλωσυννης αυτη

Χαρας τα παντα πεπληρωταιτης αναστα
σεωςτηνπειραν ειληφοτα Μαρια γαρ η Μαγδα
ληνη επιτομνημα ηλθεν ευρεν Αγ γελονεπι
τον λιθον καθημενον τοις ιματιοις εξαστρα
πτοντα και λεγοντα τι ζητειτε τον ζωντα μετα
των νεκρων ουκ εστινω δε αλλεγηγερται καθως ει
πε προαγων εν τη Γαλιλαια

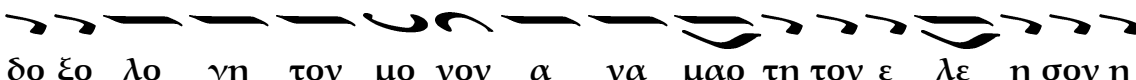
Αινειτε αυτον εν ηχη σαλπιγγος
αινειτε αυτον εν ψαλ

τηριω και κιθααρα

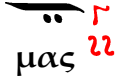
Εντω φωτισου Δεσποτα οψομεθαφωςφιλαν
θρωπεα νεστης γαρ εκ των νεκρων σωτηριαντω γε

 νει των αν θρωπων δω ω ρου με ε νος ⁹ ι να σε πα σα κτι σις

 δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε λε η σον η

 μας ²²

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ οὐράνιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. ζ΄. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολλῇ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, οἱ χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, πίστιν θεοδίδακτον.

Στίχ. η΄. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Ὁλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐμπειρίαν, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Τ^{Νη} ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ των

της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α τω ωων

συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και Υι υι ου και

Πνευ μα το ος Α α α γι ι ι ου μι ανου σι ι

ι ι ι αν ε δο ογ μα α τι σε και αι αι

φυ υ υ υ σιν και το μυ στη η ρι ι ον της θε

ο ο ο ο λο ο γι ι ι ας τρα νως πα α ρε δω ω κε

τη η Εκ κλη η η σι ι ι ι α ους ευ φη μουν

τες ε εν πι ι ι στειι μα κα ρι ι ι ι σω ω ω

με ε εν λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο ον

τες ω θειει ει ει ει ει α πα α α α α ρεε

ε ε ε ε εμ βο ο ο πα ρεμ βο ο λη η η η η

η η θε η γο ροι ο ο πλι ι ται πα ρα α τα α

ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου α στε ε ε ρες

 πο ο λυ υ υ υ υ υ φω ω λιε ε πο λυ

 υ φω ω ω τοι τσ νο η τσ ς ς ς στε ε ε

 ρε ε ε ω ω ω ω ω μα α α α α α

 α α τος της μυ υ στι κη η ης Σι ι ι ι ι

 ι ι ω ω ω ω ω ω ω ω οι α κα α θαι αι αι

 ρε τοι οι οι πυ υ υ υρ γοι τα μυ ρι ι

 η ι ι πνο ο ο α α Α α α α α αν θη του

 πα α ρα α δει ει ει ει ει ει σου τα παγχρου

 σα στο μα α τα Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γσ

 Νι και ας το ο ο καυχη η μα οι κσ με νη ης α

 α γλα α α α α α α ι σμα εκ τε νως πρε

 σβε ε ευ σα α α α τε υ πε ερ των ψυ χω ω

 ω ω η η η η μων

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το

κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σσ σαρκω
 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ςαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο
 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι ςος ο Θε ος η μων ο
 ου τως ευ δο κη ςας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα φ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
 δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα
 α λην σου δο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ πα

ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η

σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος ο αι αι ρωντην αμαρτι ι αν του κο οσμου

ε λε ησον η μας ο αι αι ρωντας αμαρτι ι ας

του κοσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε ησον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα
τε ερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε
ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω να σα μην

Γε ε νοι το Κυριε το ε λε ος σου ε φ η μας
κα θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ει Κυριε ε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ευλογητος ει Κυριε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα α σου

Κυριε κατα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε
η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυριε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι σου ο

ψο ο μεθα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σονη μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας

Ἄισματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο ος

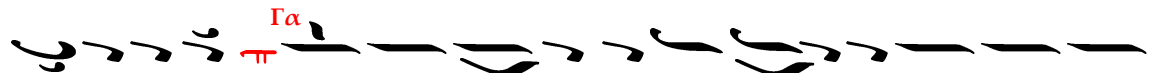
Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α θα α να

α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο ο ν η η μα α

α α α α α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α σω

με ντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω της ζω

 ης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

 τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε ο ο

 ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος ^Λ ^Δ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^Λ ^Δ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ

βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ 8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτωναι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νθ Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

ᾠχος Γα ϕ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθωτα ^{Πα}
ε πι γειει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω τον
θα α να α τον ^{Γα} πρω το τοκοςτωννεκρων ε γε νε το ^{Πα} εκ
κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα} και πα ρε σχετω
κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Πα}

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθωτα ^{Πα}
ε πι γειει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω τον
θα α να α τον ^{Γα} πρω το τοκοςτωννεκρων ε γε νε το ^{Πα} εκ
κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα} και πα ρε σχετω
κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Πα}

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθωτα Πα
 ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω τον
 θα να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε νε το ^{Πα} εκ
 κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω
 κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο ος ^{Πα}

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ σπε ε σω ω μεν
 Χρι στω ω ω ω Δ σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου Δ
 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ν Δ

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα φ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθωτα Πα
 ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

Πα

 νι αυ του ^υο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω του ον

Γα

 θα α να α τον ^ππρω το το κο σ των νε κ ρων ε γε νε το ^υεκ

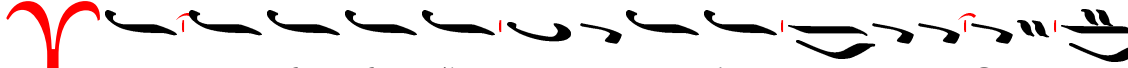
 κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^υκαι πα ρε σχε τω

 κο ο σ μω το με γα ε ε λε ε ος ^ρ^ρ

Τῶν πατέρων.

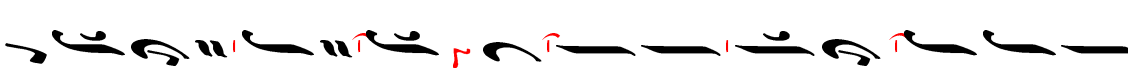
Ἦχος ^ππλ Γα ρ

Υπερ δε δοξα σμενος ει Χρι στε ο ο Θε ε ος

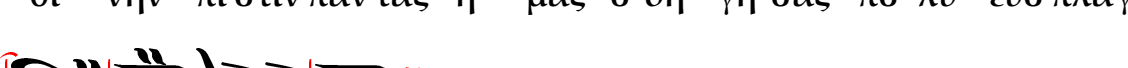
 η η μων ^ρο φω στη ρας ε πι γης τς πα τε ρας η μων

 θε με λι ι ω ω σας ^ρκαι δι αυ των προς την α λη

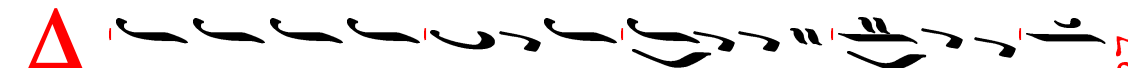
 θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη γη σας ^Δπο λυ ευ σπλα γ

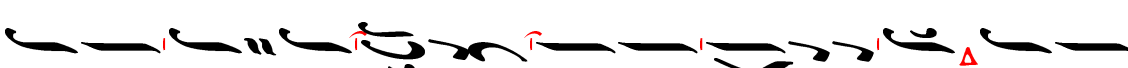
 χνε ε δο ξα α σοι ^ρ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ^ππλ Γα ρ

Αγι οι Α να γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι ^ρ

 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων ^Δδω ρε

 αν ε λα βε τε ^Δδω ρε α αν δο ο τε η μιν ^ρ

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αισχυν
 τε μεσιτει απρος τον Ποιητην αμετααθετε
 μη παριδης αμαρτων δεησεων φωνας α
 λλα προφθασον ως αγαθη εις την βοηθει
 ανημων των πιιστως κραυγαζοντων σοι τα α
 χυνον εις πρεσβειαν και σπενσον εις ικεσι
 ιαν η προστατευουσα αι Θεοτοκε
 των τιμων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Ααγιος ο ο ο Θεο ο ο ο ος
 ααγιος ο ος ι ι ισχυρο ο ο ος ααγι
 ιος αθαανατος ελεεησο ο ον η
 μαας

Τό τρίτον.

Αγιος ο Θεο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι ισχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι
 ος Α α α α θα α α α α α α α α α
 α α η α α α λιε α α θα α να το ο ο ο ο ο
 ο ος

E ε ε ε λε ε εη σο ο ο ο ο ο ονη η
 μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
 λιε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
 η ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α
 α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι ο
 ο ο ο ο ο ο ο λιε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ισχυυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο σ

A α α α α α α γι ι ι ι α α α α γι

ι ι ο ο ο ο ο ο σ α θ α α α α α α α α α

α να α α λ ε α θ α να το ο ο ο ο ο σ

E ε λ ε ε ε η η η ε λ ε η η σο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο η η η μα α α α α α α α

ασ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς τῶν πατέρων

(μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ).

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠμος Τριῶν Παίδων (Δανιὴλ γ΄).

[Προσευχὴ Ἀζαρίου]

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦχος πλ. Νη ς

Ευλογητος εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
 ἡμῶν καὶ αὐτὸν καὶ δεδοξασμένον το
 νομα σου εἰς τὰς αἰώνας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

καὶ εὐθελαιοδοισ

Ευλογητος εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
 ἡμῶν καὶ αὐτὸν καὶ δεδοξασμένον το
 νομα σου εἰς τὰς αἰώνας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ιιερσαλημ

Ευλογητος εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
 ἡμῶν καὶ αὐτὸν καὶ δεδοξασμένον το
 νομα σου εἰς τὰς αἰώνας

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
 (Τίτ. γ' 8-15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιῶσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὧν

αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἦχος Δι

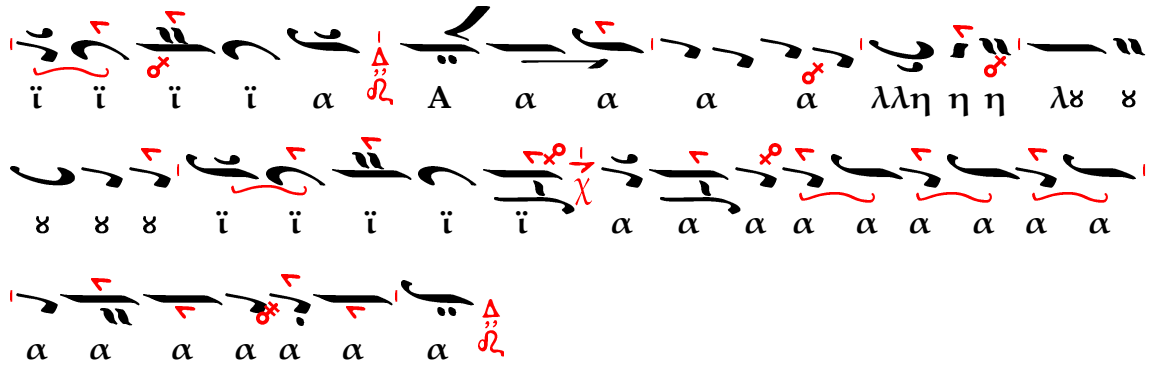
A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α α λληηη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ε κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος
 ει ση η κου σε ε ε εν α α α αυ των

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α α λληηη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Π ολ λαι αι θλι ψεις των δι και ων και εκ πα
 σων αυ των ρυ σε ται αυ τϑ ϑς ο Κυ υ υ υ ρι ι
 ι ι ος

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ

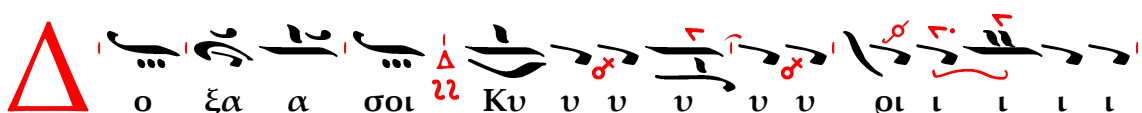
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἡ' 5-15).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπειραὶ τὸν σπῶρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπειρεῖν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκούετω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπῶρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκούετω.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

ε ε ε ε ε ε δ ο ο ο ο ο ο ο ξ α α σοι οι οι
οι

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ήχος γ'. Γα.

Ήχος ἰ' Γα ρ

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ρου ου
βι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ σι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζον τε ε ε λε ε ε ε
εσ και αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η η
η η και τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι ω ω Τρι
α α α α α α α α α α α α τρι α α α
α α α α α α α α α α τρι α α α α δι ι
ι ι ι ι τον τρι σα α α α α α α γι ι τον

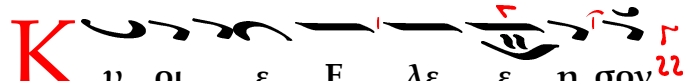

 σι ι ιν Αλ λη λου ι α α α α α α α

 α α α α α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

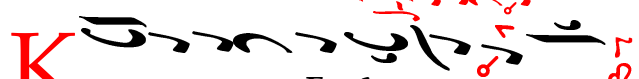
Κυρι ε Ε λε ε η σον

Κυρι ε Ε λε ε η σον

Κυρι ε Ε λε ε η η σον

Κυρι ε Ε λε η σον

Πα ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Πα ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

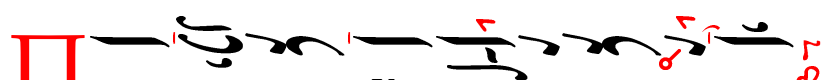
Πα ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Πα ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Πα ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Πα ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σοι Κυ ρι ι ε

Και τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ
 μα Τρι α δα ο μο υ υ σι ο ον και α
 χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός,
 Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,
 ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
 οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
 Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν
 ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα
 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
 οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν
 ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
 βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ
 Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
 Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
 λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ
 ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ
 μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι νε
 σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

A α ξι ο ο ν και αι δι και αι αι ο ν

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ βα

ω θ πλη η ρη σ ο ς ρα νο ος και η γη της δο ο

ο ξη ης σ Ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι Ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

ι σοις

A α α α μη η η η η η ν

A μη η η η η η η η η η η ν

Σ ε ε ε υ μ ν ς ς ς ς μ εν σε Ευ λο

γ ς ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σ ς ο

Θε ο ος η η η μων

Ἄξιον ἐστὶ, παρ’ ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A ξι ι ο ν ε ε σ ι ν ω ω σ α λ η η θ ω ω ω

ω σ μα κα α ρι ι ζει ει ν σε ε ε ε ε τη η ν

Θε ε ο το ο ο κον' την α α ει μα α κα α
 α ρι ι ι ι ζο ον και Πα να α μω ω μη
 η το ο ο ον και μη η τε ε ε ε ρα α
 τϷ Θε Ϸ Ϸ Ϸ η η η μων' την τι ι μι ω ω
 τε ε ε ραν των Χε Ϸ Ϸ βι ι ι ιμ και ε
 εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ω ω ως των Σε ρα α φμι' την α
 δι α α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο
 ο ο γο ον τε κϷ Ϸ Ϸ σαν' την ο ο ον τω ω
 ω ως Θε ο ο το ο ο ο ο ο κον' σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε
 ε εν

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ὕψ Γα φ

A ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω ω ως
 α λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ζειν σε ε ε
 τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον' την α α ει ει

Γα
 μα κα α α ρι στον και πα να μω ω ω ω ω
 Πα
 μη η το ο ον και μη τε ε ρα α τθ Θε ε ς
 Νη
 ς ς ς ς η η η η μων την τι ι μι ι ω
 Γα
 τε ε ε ε ραν τω ων Χε ε ρ ς ς βιμ και εν
 Πα
 δο ξο τε ε ε ραν α συγκρι ι ι ι τως τω ων Σε
 Νη
 ε ε ε ε ρα α α α φιμ την α α δι ι α
 Κε φ
 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο γο ον τε ε ε
 Δι
 κ ς ς ς σαν την ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε
 Νη
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο με ε ε εν
 Γα ς ς

Κοινωνικόν, Θεοφυλάκτου Δομεστίκου (ιε' αἰών).

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Γα
 Α λι νει ει ει ει ει τε το ο ο ο ο ο ο ο ω
 Πα
 ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Μ
 υ υ ρι τον κυ υ ρι ο ο ο ω ο ο ο ο ο ο
 Γα
 ον εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Νη
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Γα
 ων ε ε ε ε εκ τω ω
 Νη
 ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 Γα ς ς
 ρα α α α α α α α α α α α

A page of musical notation in a traditional style, featuring black notes on a white background with red accents and Greek letters. The notation is organized into 17 horizontal lines. Each line contains a sequence of notes, with red markings above them indicating pitch or rhythm. Interspersed among the lines are various Greek letters: alpha (α), eta (η), lambda (λ), xi (ξ), zeta (ζ), delta (Δ), gamma (Γ), and mu (μ). Some letters are written in red, while others are black. The letters often appear to be syllabic or phonetic markers related to the melody. The overall layout is clean and professional, typical of a printed musical score.

η η λθ υ υ υ υ υ ι α λλη λθ υ ι α α α ια
 α α α α α α α α α α α α α α βθ
 α α α α γγα α α α α α Αλλη λθ υ ι ι α α
 ια α α α α α α α α α α α α α α
 α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν
 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη
 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ υ υ ν τες αυ
 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 σα ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σα με
 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
 των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λθ ι α

Α λλη λυ ï α Α λλη λυ ï α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με νον

α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι

ω ω νο ο ος